

POVOLILNI OBRAČUNI

TANJA DOMINKO

Zmagovalec in poraženec. To sta verjetno največkrat izrečeni besedi minulih dni, čeprav je to, komu pripisati kaj, nekoliko odvisno od tega, kdo to govori oziroma kateri časopis vzameš v roke. Medtem ko o prvem, o zmagovalcu, ni nobenega dvoma, za poraženca tega ne moremo trditi. Začnimo vseeno pri prvem. Če je kdo mislil, da se je Miro Cerar za politiko odločil tik pred volitvami, se pošteno moti. Zanj se je odločil že v času študija, saj sta pravo in politika vedno tesno povezana. A svojo pot je gradil počasi in zanesljivo.

Prvo pot sta mu gotovo pomagala pokazati starša, oba pravnik. To dejstvo in dejstvo, da je bil vedno ob pravem času na pravem mestu, ali pa če hočete na pravi strani, mu je doslej velikokrat pomagalo. Kot zelo mlad, skoraj na začetku svoje kariere, je sodeloval tudi pri pisanju slovenske ustave, nato pa več kot dvajset let deloval kot zunanji pravni svetovalec za ustavna in druga vprašanja v državnem zboru. Zakaj zunanji? Bilo je bolj donosno, saj je ta mož na letni ravni med 2004 in 2008, torej v času Janševе vlade, zaslužil dobrih 163 tisoč evrov neto, od leta 2009 do lani pa slabih 154 tisoč evrov na leto. A to ni nikogar zmotilo. Mož je sposoben, je bil rezultat teh podatkov, in še, sodeloval je z vsemi vladami. V zadnjih treh letih je bil kar trikrat imenovan za najuglednejšega slovenskega pravnega strokovnjaka. Kot priznani pravnik je gostoval na tujih univerzah, občasno pa je svetoval tudi različnim državnim organom, odvetniškim pisarnam, zavodom in zbornicam.

Skratka, vezi ali pa »veze« je imel povsod. In ker je tako »sposoben«, so si ga želeli na več delovnih mestih. Lani je tako dal košarico predsedniku države Borutu Pahorju, ki ga je želel predlagati na mesto varuha človekovih pravic. Pa ni sprejel. Nato se je znašel med imeni za kandidata za mandatarja projektne vlade. Zanimivo, ni naletel na široko podporo, odziv strank ni bil nič kaj navdušujoč. A v tretje gre rado. In to v velikem slogu. Ali je bila to zgolj njegova ideja, ali je zadaj spet nekdo, ki si ga želi na mesto te, nič kaj projektne vlade, čeprav jo čakajo zahtevni projekti, lahko le ugibam. A vsekakor je utopično pričakovati, da je za kampanjo namenil denar iz lastnega žepa, čeprav ta ni ravno prazen. Da so bili zadaj številni prostovoljci, je informacija, ki jo volivci hitro kupijo, da ima resen namen politiko pobarvati v spravljive barve, prav tako.

Le kdo od Slovenk in Slovencev se ne bi strinjal z naslednjo izjavo: »Slovenija mora ostati kredibilna in v svet odprta država, postati mora dober gospodar, tako na področju javnih financ kot pri razvijanju javne uprave in spodbujanju gospodarstva ter zagotavljanju socialne države.« In še: »Samo če bomo spoštovali pravno državo, ne bo več davčnih lukenj, davčne in plačilne nediscipline in postopki na sodiščih bodo učinkovitejši, hitrejši ter bodo omogočali gospodarstvu in državljanom, da bodo hitreje prišli do svojih pravic.« Všečni stavki, všečna retorika. Za njo pa mož, čigar besede so imele v vsej njegovi karieri težo, oporekal jim ni praktično nihče. Prav res, za pravnika Mira Cerarja se zdi, da v tej državi nima sovražnikov. Oziroma vsaj ni jih imel, dokler ni napovedal vstopa v politično tekmo. In ta tekma, ki jo je, kot rečeno, začel že davno tega, ga je popeljala do zmage.

Zdaj pa k poražencem. Skoraj v večini medijev smo dan po volitvah lahko prebrali naslov, ki se glasi približno takole: Poraz strank, ki se deklarirajo kot desnosredinske. Pa pomislimo malce širše. Kaj je poraz? Če izhajamo iz stališča, da si poražen takrat, ko na volitvah dosežeš slabši rezultat, kot si ga na prejšnjih, imamo poražencev veliko. In niso samo na strani desnice. Največji poraženec je stranka PS, ki je uspela samo v treh letih izgubiti kar 251 tisoč volivcev. Druga največja stranka, SDS, pa je medtem izgubila 109 tisoč volivcev. Sicer je približno 5 tisoč volivcev izgubila tudi NSi, le da ji je prav prišla nižja volilna udeležba in ima tako v parlamentu vendarle poslanca več. Medtem pa je Slovenska ljudska stranka podpora kar prepolovila. Tudi to je poraz, gotovo, a če ga primerjamo s porazom Socialnih demokratov, so ti izgubili še deset tisoč glasov več. Res je, da ostajajo v parlamentu, SLS pa se od njega poslavlja, vendar izguba tolikšnega števila volivcev vseeno mora ponuditi prostor za razmislek. Kaj pa vselej nasmejani Karl Erjavec? Ni ga ptička, ki ne bi čvkal o njegovi sreči, češ kako je uspel popeljati stranko do osupljivega rezultata, ampak se streznimo, ko pogledamo realne številke. On je v treh letih pridobil le dobrih 12 tisoč glasov, torej je rezultat izboljšal le za 15 odstotkov.

Sama sem si privoščila še eno primerjavo s trenutnim sklicem parlamenta. Vlada in opozicija. Kdo je zmagal in kdo izgubil? Izgubili sta obe, a vlada še bolj. Sedanja opozicija ima v parlamentu po novem 24

(Nadaljevanje na 2. strani)

Pripravljajo novo vlado

Položaj je sedaj dokončno jasen. Po neuradnem končnem izidu predčasnih državnozbornih volitev, ki ga je v ponedeljek 21. na svojih spletnih straneh objavila Državna volilna komisija (DVK), SLS ni preseгла štiriodstotnega volilnega praga.

SD pa je po rezultatu prehitela Združeno levico. Na prvih treh mestih ostajajo SMC, SDS in DeSUS. Kot kaže neuradni končni izid volitev, je tako SMC zbrala 34,49 odstotka glasov, SDS 20,71 odstotka, DeSUS 10,18 odstotka, SD 5,98 odstotka, Združena levica 5,97 odstotka, NSi 5,59 odstotka, ZaAB pa so volivci namenili 4,38 odstotka glasov. Razdelitev poslanskih sedežev ostaja ista, kot je veljalo do zdaj. SMC bo imela 36 poslancev, SDS 21, DeSUS deset, SD in

Združena levica po šest, NSi pet, ZaAB pa štiri poslance. Dve mesti v 90-članskem DZ pa zasedata narodni skupnosti. DVK in okrajne volilne komisije so ugotovile izid glasovanja po pošti iz tujine. Pri tem je DVK ugotovila tudi izid glasovanja na diplomatskih predstavništvih oziroma konzulatih RS, in sicer za tiste, ki v skladu z navodili DVK niso sami ugotovljali izida glasovanja. Sedaj bo DVK uradno sporočila volilnim komisijam volilnih enot, katere liste kandidatov so presegle štiriodstotni parlamentarni prag, oziroma, katere liste sodelujejo pri razdelitvi mandatov na ravni volilne enote in na ravni države.

Medtem pa so se že začela ugibanja in napovedi, kako bo sestavljena prihodnja vlada. Zmagoviti Miro Cerar, ki je najverjetnejši novi mandatar,

je vse nove parlamentarne stranke razen Janševе SDS povabil na prva srečanja. Srečanja, ki jih je mogoče razumeti kot začetek pogovorov za novo koalicijo, se bodo zvrstila od četrtega do sobote. V SMC so pojasnili, da gre za prva srečanja, na katerih mediji ne bodo prisotni, zato točni termini in kraji srečanj niso znani. Prav tako za zdaj ni znano, ali se bodo odzvale vse povabljenе stranke. Ljudmila Novak, prvakinja NSi, je že izrazila pripravljenost na sodelovanje v vladi in celo omenjala željo po dveh ministrstvih. SDS je tako edina stranka, ki jo je najverjetnejši novi mandatar že vnaprej izključil iz pogovorov za sodelovanje v koaliciji. Cerar je sicer dejal, da si želi mavrično koalicijo, a po drugi strani čvrsto in programsko aktivno.

Pisatelj Alojz Rebula 90-letnik

Pisatelj, esejist in prevajalec Alojz Rebula je pretekli ponedeljek, 21. julija, praznoval 90. rojstni dan. Ob tej priložnosti mu je predsednik Slovenske škofovske konference škof Andrej Glavan podelil odličje sv. Cirila in Metoda za zvesto služenje Cerki med Slovenci. Gre za najvišje odlikovanje Cerkve na Slovenskem.

Alojz Rebula se je rodil v Šempolaju pri Trstu. Po italijanski klasični gimnaziji v Gorici in v Vidmu je leta 1949 diplomiral iz klasične filologije na Univerzi v Ljubljani. Leta 1960 je v Rimu doktoriral z disertacijo o Dantejevi Božanski komediji v slovenskih prevodih. Do upokojitve je poučeval latinščino in grščino na višjih srednjih šolah s slovenskim učnim jezikom v Trstu.

Njegov bogati opus zajema vse od zbirke esejev, dnevnikov, romanov pa tudi drame, kratko prozo in druga publicistična dela, ki so bila prevedena v številne tuje jezike. Sem spada tudi potopisna proza. Med najznačilnejša dela sodijo romani Senčni ples in V Sibilinem vetru, Divji golob in Jutri čez Jordan in zbirka meditacij Gorje zelenemu drevesu in Nokturno za Primorsko, v katerem opisuje delo slovenskega duhovnika pod fašizmom in v prvih letih koimunizma. Za slednjega je leta 2005 prejel kresnika. Je tudi prejemnik drugih pomembnih slovenskih in italijanskih nagrad. Še vedno ustvarja. V tedniku Družina redno objavlja prispevke za svojo rubriko Credo. Tik pred izidom pa je tudi novi roman Kominform v Zabrinju, katerega

dogajanje je postavil v povojni zamejski prostor.

Rebula, ki ga zanimajo vprašanja širšega preteklega in sedanjega sveta, vselej na prvo mesto postavlja slovenstvo. O tem je za radio Ognjišče pred kratkim dejal, da bi potrebovali človeka, ki bi bil prvi nosilec slovenske narodne zavesti, kajti »smo neka skupnost, ki še ni narod. Tu bi se dali navesti mnogi argumenti. Slovenske zavesti, prave zavesti, v tem narodu še ni. Ne rečem, da si želim kakšno narodno zavest na meji nacionalizma in fašizma. Bog me varuj tega! Želim si, da bi imeli v sebi neko absolutno zavest, da smo Slovenci.«

Slovenska škofovska konferenca odličje sv. Cirila in Metoda Rebuli podeljuje za življenjsko delo, v katerem združuje realističen in filozofsko navdahnjen slog, ki odpira aktualna verska vprašanja sodobnega krščanstva. Njegovo služenje Cerki preko pisane besede izhaja iz čudenja nad skrivnostjo Božjega učlovečenja, kar spremeni vsako njegovo literarno ali kolumnistično delo v osebnostno pričevanje in besedilo veroizpovedi, v obratno zložitev še piše Slovenska škofovska konferenca.

Volitev ni konca

Še ene volitve so pred Slovenci. Seveda, pri teh ne sodelujemo državljani, ki živimo v tujini. S preteklim ponedeljkom, 21. julija, so namreč začeli teči roki za volilna opravila pred lokalnimi volitvami, ki bodo 5. oktobra. Na njih bodo volivke in volivci izbirali nova vodstva v 212-ih občinah. Poleg županov bodo odločali tudi o okoli 3400 občinskih svetnikih, pa tudi o članih svetov krajevnih, vaških in četrtinskih skupnosti. Kandidature za župane in člane občinskih svetov lahko vložijo stranke, mogoče pa je kandidirati tudi s podpisi podpore skupine volivk in volivcev. Od preteklega ponedeljka do 10. septembra bo pri pristojnem upravnem organu mogoče podpisati obrazec podpore kandidatu oz. listi kandidatov. 10. septembra pa se bo iztekel tudi rok za vložitev kandidatur za župane oz. list kandidatov za občinske svetnike.

V enajstih slovenskih mestnih občinah so doslej vnovično kandidature na lokalnih volitvah napovedali župani Ljubljane, Maribora, Ptuj, Kranja, Nove Gorice, Murske Sobote in Slovenj Gradca.

V Ljubljani so doslej znani štirje kandidati za župana. Zoran Jankovič kljub slabemu uspehu stranke PS na državni ravni za zdaj še vedno velja za močnega kandidata, saj je v Ljubljani že trikrat zmagal v prvem krogu z več kot 60-odstotno podporo. Tradicionalno se mu bo nasproti postavil Miha Jazbinšek, in sicer s svojo listo oziroma koalicijo, saj z Zelenimi ne deli vseh stališč. Med kandidati pa bo tudi direktor Slovenske filharmonije Damjan Damjanovič, ki si je širšo prepoznavnost pridobil kot žirant v bitkah talentov. Že marca je pojasnil, da bo, kljub temu da je član SDS, na volitvah nastopil kot neodvisni kandidat. V stranki SDS postopkov v zvezi z lokalnimi volitvami sicer še niso končali. Tudi v drugih strankah kandidatur še nimajo. V NSi bodo odločitev sprejeli predvidoma priho-

VTISI IZ SLOVENIJE

Mlaji in hupe

(Od našega dopisnika)

Iz časov, ko smo se v slovenski šoli učili o slovenskih šegah in navadah, je mlaj – to visoko deblo brez vej, ki ga krasi smrekov vrh, pa tudi zeleni venec okoli njega in morda še zastava – spadal v sklop vidnih znakov praznovanja za kraj, kjer so ga postavili. Povezan je bil s Cerkvijo in cerkvenimi slovesnostmi, kot so žegnanje, nova maša, birma. Ti prazniki so povezali vas ali župnijo še na poseben način.

Tudi danes je večkrat videti mlaje. Ob cerkvah so še vidni, večkrat v parih, med katerimi visi tudi napis, iz katerega je razvidno, če je bila v cerkvi birma, nova maša, poroka.

Mlaj pa ne pride prav samo v cerkvenem življenju. V – predvsem – »rdečih«
krajih ali vaseh ga še danes postavljajo, tako kot so ga v času socializma – komunizma za prvi maj, praznik dela.

In še tretja priložnost za postavljanje: ob okroglih obletnicah rojstnih dni. Postavimo ga pred hišo slavljenca, na zeleni venec pa obesijo predmete, ki so lastni slavljenču: npr. če igra tenis – lopar; če rad hodi po hribih – gozdar. Pa še druge predmete, ki so potem vir smeha in ugibanja, kaj naj bi pomenili. Skoraj vedno pa je na mlaju pritrjen tudi prometni znak za omejitve hitrosti s številko slavljenčevih let, npr. 50. Ta znak je lahko viden tudi na ograji pred hišo ali kako

drugače.

Postavljanje mlaja je seveda tudi poseben obred, tako kot je posebnost priprava mlaja samega. Obema pa je skupno to, da mora biti mlaj dobro zalit. Običajno z več »kantami«
piva. Lahko pride do poplave ...

Vendar mlaj ni edini način obeleževanja obletnic. Inovacije in posodobitve pa domišljija nimajo mej. Nad nami je Gumniški vrh, posejan z domačijami, in ko je gospodar France dočkal Abrahama, so mu domači celo stran hišne strehe prekrili z ogromno plahto s številko 50. Vidna je bila s ceste (*route*), ki pelje mimo Škofljice proti Velikim Laščam. Prepričan sem, da so vsi vozniki videli številko, pa tudi vedeli, da ni to hišna številka, ampak obletnica enega izmed vaščanov.

V Sloveniji se zelo malo – skoraj nič – ne uporablja avtomobilske hupe. Izjema so avtomobili, ki peljejo ali spremljajo ženina in nevesto (bivša ravnateljica viške gimnazije je na obisku v Buenos Airesu, ko je zaradi zastoja prometa bilo slišati cel koncert teh trobil, naivno vprašala: Kaj je tukaj poroka?) V zvezi s tem sem v sosednji vasi letos našel še drugačen način sporočanja obhajanja obletnice, kot je vidno na sliki.

Žal sem tisti teden bil brez avtomobila in mu nisem mogel voščiti.

GB

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Teden je minil v ugibanjih in špekulacijah okoli plačila (ali neplačila) zunanjega dolga, v senci newyorškega sodišča in njene razzodbe o plačilu zapadlih bonov. Te dni naj se usoda odloči.

Brez cilja. Strokovnjaki ugotavljajo, da vlada v tej zadevi nima jasnih pojmov in jasne odločitve. Vajeti so ji ušle iz rok. Po eni strani je gospa predsednica javno potrdila, da država ne bo zapadla v nov default (ukinitev plačevanja dolgov), po drugi pa vsi koraki kažejo prav v to smer. Nekaj manevrov je razumljivih, ker so del pogajanja. A v dejavnih je vse preveč neresno. V trenutku, ko pišemo te vrstice, mora sodnik Griessa odločiti, če dovoli, da država mirno plača upnikom, ki so sprejeli preureditev dolga. To bi pomenilo dodaten mesec, da se z »jastrebi«
dogovorijo o sklepu in načinu plačevanja. Mesec je lahko pomemben, a vlada je zapravila deset let, ko bi lahko to zavedo uredila na bolj stvaren način. Popolnoma neresno pa je bilo njeno postopanje v zadnjih letih, ko je bil sodni postopek že v teku. Sem spada neumno napadanje na sodnikovo osebo. Prve razzodbe, ki jih je objavil Griessa, so kazale na njegovo simpatijo argentinskemu stališču, a danes je v temelju nasproten Argentinini. Celo resni mednarodni strokovnjaki trdijo, da so njegove poteze v tej zadevi skrajno stroge. Mnoge pa čudi, da vlada nateguje vrv do skrajnosti. V primeru španske družbe Repsol, pa tudi Pariškega kluba je hitro sprejela neugodne pogoje. V tem primeru pa vztraja. Novi default bi državo zapeljal v skrajne finančne težave in tudi v notranjem stanju, ki je že kritičen, povzročil novo in nepredvidljivo krizo. Upajmo, da bo zmagala zdrava pamet.

Blaginja v nevarnosti. Argentina je bila v zgodovini cenjena kot prijazna dežela. Celu v času kriz je njeno naravno bogastvo pripomoglo, da so tu iskali zavetje izvrženci mnogih dežel. A socialno stanje, čeprav mnogokrat ciklično, se zadnja leta usmerja po klanču navzdol. Vladna politika »socialnega vključevanja«
se je izkazala za nesrečno pravljičo. Po zaključkih študije Katoliške univerze se 40 % argentinskih družin nahaja na robu revščine. Prejemki ne pokrijejo osnovnih potreb. Dejstvo je, da čeprav sindikati na pogajanjih plač dosega visoke številke, te ne zadostujejo spričo inflacije. Vlada

sicer trdi, da je ukrotila inflacijo. Res so se v prvih mesecih letošnjega leta uradne številke približale tistim, ki so jih beležile privatne ustanove. A sedaj se ponovno oddaljujejo. Za mesec junij, na primer, je vlada ugotovila porast cen v višini 1,3 %; buenosaireska mestna občina pa je beležila 2,3 % in privatni inštitut BACYti 2,5. In to se ponavlja iz meseca v mesec, da je letna razlika ogromna. To povzroča padec kupne moči plač in posledični padec potrošnje. Avtomobilska industrija je v hudi krizi. Te dni je podjetje Volkswagen za en teden ustavilo vso svojo proizvodnjo. Nevarnost množičnih odpustov in rastoče brezposelnosti je na dosegu roke. Podobno je v gradnji, ki je v zastoju. Trgovine zapirajo, proizvodnja poljedelskih strojev nevarno pada, kot tudi proizvodnja kuhinjske opreme. Najbolj so v tem stanju prizadeti mladi, ki ne najdejo službe in tudi ni pozitivnih možnosti za bližnjo prihodnost. Medtem ko se državni deficit nevarno večja, pa bo vlada letos za propagandne namene zapravila 1.200 milijonov, da nas prepriča o svoji pravljici uspeha.

Pestro dogajanje. Tako ruski kot kitajski premier sta se pretekli teden mudila v Buenos Airesu na poti v Brazilijo, kjer so se sestale »rastoče«
države. Vladno časopisje je celo pisalo, kot da bo Argentina vključena v skupino BRICS (Brazilija, Rusija, Indija, Kitajska in Južna Afrika). Do tega še mnogo manjka. Najprej moramo postati resna in predvidljiva država. Je pa predsednica potovala na srečanje. Za en dan jo je nadomestil podpredsednik Boudou, ki kar zbira obtožbe in sodne postopke zaradi domnevne korupcije. A njegovo stanje se zapleta. Tudi v vladnih vrstah, predvsem v senatu, ki mu predseduje, se sliši vedno več zahtev, naj se umakne. Ni potrebno da odstopi; zaprosi naj za dopust, dokler se stvari ne pojasnijo. Bolj kot podpredsednik pa vlado skrbi gospodarsko stanje. Poleg dolga in recesije, ki je niti vlada več ne zanika, je zadnje čase zagorela alarmna luč v zunanji trgovini. Blažena soja (tisti »plevel«, kot ga je imenovala predsednica) izgublja na ceni. V zadnjih mesecih stalno in nevzdržno pada, s čimer država izgubi mnogo denarja. Od nekdanje cene nad 600 dolarjev na tona je padla pod 480. In ne kaže, da bi se stanje zboljšalo v bližnji prihodnosti.

Prodali del slovenske dediščine

Dragocen poznosrednjeveški rokopis, ki je bil nekoč v lasti barona Jožefa Kalasanca Erberga in je po

o novem lastniku ne ve. Kot se ve, je londonska dražbena hiša Christie's rokopis prodajala skupaj z drugimi dragocenostmi, ki so jih konec 19. stoletja in v prvih štirih desetletjih 20. stoletja zbirali člani družin Bright, Thompson in Yates.

Liturgična knjiga je bila nekoč eden izmed številnih naslovov znamenite knjižnice barona Jožefa Kalasanca Erberga (1771-1843). Njegovo obsežno dolsko biblioteko omenjajo celo notice v rokopisu, na platnicah pa je še danes viden njen pečat. Erberg je v rokopisu našel enega od virov, ko se je namenil napisati literarno, kulturno in politično zgodovino dežele Kranjske, saj obsega tudi opazke, vezane na slovensko ozemlje.

Misal je sicer nastal nekaj stoletij prej, med letoma 1430 in 1435, najverjetneje na Dunaju, namenjen pa je bil za liturgično rabo v oglejskem patriarhatu. Posebno dragocenost dajejo rokopisu iluminacije

vrhunškega knjižnega slikarja tistega časa, anonimnega Mojstra molitvenika Albrehta V., torej iluminatorja, ki je ustvarjal za sam vrh habsburške monarhije.

Kako se je rokopis znašel na britanskih tleh, ni znano, verjetno pa je bil za slovenski prostor izgubljen že v 19. stoletju, nekje po baronovi smrti. Dodaten razlog, da je delo tako dragoceno za Slovence, leži tudi v tem, da se je v Sloveniji ohranilo razmeroma malo rokopisov dediščine. »Slovinci smo izgubili 99 odstotkov naše srednjeveške pisne dediščine. V Sloveniji imamo 160 rokopisov, v tujini pa za zdaj poznamo 600 odkritih rokopisov. Vsako leto je prodanih nekaj rokopisov, ki so bili svoje čase v slovenskih proveniencah, in ti potem izginejo neznanu kam,«
je dan pred dražbo pojasnila umetnostna zgodovinarica s Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani in najvidnejša slovenska strokovnjakinja za rokopise in srednjeveško knjižno slikarstvo ddr. Nataša Golob.

mnenju stroke pomemben del slovenske kulturne dediščine, so na londonski dražbi neznanemu kupcu prodali za 1.082.500 funtov (milijon in 352 tisoč evrov).

Tako je tudi misal iz 15. stoletja pristal med vrsto rokopisov, ki so bili nekoč v slovenskih proveniencah, pa so jih na tujih dražbah prodali v neznane zasebne roke. Česa več kot to, da gre za zbiratelja iz Evrope, se

POVOLILNI OBRAČUNI

(Nadaljevanje s 1. strani)

poslank in poslancev, sedanja vlada pa le 20.

Kdo je torej zmagal? V enačbi bi ta člen poimenovali x, neznan član. In prav res je neznanica to, kar smo izvolili. A ta neznanica šteje kar 42 obrazov.

Parlament gotovo čaka na nek način revolucionarno obdobje. A imamo to, kar smo želeli, kar SO želeli. In o čemer so nas navsezadnje tudi mediji ves čas vztrajno pričevali, da naš državni zbor potrebuje – nove obraze. Kot da ne bi ravno na preteklih volitvah izvedeli, da novi obrazi ne pomenijo novih idej, pač pa s seboj ravno tako prinesejo staro prtljago, stare prijatelje in neporavnane račune, ne le nove nasmeške in nova oblačila. Ljudje so tako kot mi, ki smo zunaj parlamenta. Glasujejo bodisi tako, kot reče vodja poslanske skupine, bodisi tako, kot želijo njihovi prijatelji.

Tako kot smo volivci nemara glasovali tako, kot so glasovali naši bližnji. Ki jih ravno tako premagajo čustva in se jezni odločijo za izstop iz poslanske skupine, če jih ta ne upošteva. Tako kot se mi odločimo, da na glasovnici obkrožimo drugo stranko kot na prejšnjih volitvah, saj nas je razjezil nastop ali odločitev enega od poslank in poslancev. Takih, ki so to storili, ki so torej volili drugače kot doslej, je veliko. A mene bi najbolj zaskrbeli tisti, ki so ostali doma, saj so v času soočnej raje gledali nogomet in filmsko produkcijo. Ob volitvah pa so zamahnili z roko in rekli: to so norci.

Taki, dragi člani in članice političnih strank, taki državljani danes odločajo. In takih je bila skoraj polovica vseh z volilno pravico. Zato vas prosim, naredite politiko bolj konstruktivno, manj prepirljivo in bolj modro. Hvaležni vam bomo ne le tisti, ki se vselej opredelimo, ampak tudi tisti, ki jih je zajela apatija. Skrbi me namreč, da je to virus, ki se hitro širi. Zato: veselo na delo. Veliko ga je!

(Radio Ognjišče)

MENDOZA

Dan državnosti 2014

V nedeljo, 29. junija, smo v Mendози imeli občni zbor (glej prejšnjo številko). Po njem, po kratkem odmoru, pa smo se ponovno zbrali v dvorani in stoje pozdravili vse tri zastave: slovensko, argentinsko in evropsko. Zapeli smo obe himni in tako

pričeli praznovanje 23. obletnice samostojnosti slovenske neodvisne države.

Odbor društva in učiteljice šolskega tečaja sv. Cirila in Metoda so ponovno organizirali sodelovanje naših otrok, ki so upanje in bodočnost slovenstva pod Andi, v Mendози. Sledil je nagovor: »Danes, v slavnostnem razpoloženju, obhajamo spomin na rojstvo slovenske države pred 23. leti. Po plebiscitu o osamosvojitvi, ki je potekal decembra leta 1990 in na katerem je 93 % volivcev menilo, da Slovenija mora biti samostojna in neodvisna država, je 25. junija 1991 Slovenija končno sama stopila pred svet in postala neodvisna država. Ločila se je od prejšnje državne skupnosti Jugoslavije in se otrsela komunističnega režima. Bila je do takrat dolgo pod skupno streho z drugimi narodi in kulturami, od takrat naprej je postala člen meddržavnih ustanov ter je na znotraj odprla vrata svobode in možnost udeleževanja vseh pri urejanju javnih zadev.« Tako je lic. Magdalena Grintal ob spominu na svojega starega očeta Božidarja Finka pričela opis praznika. Dodala je tudi: »Ko pomislimo na ta pomemben dosežek, smemo biti ponosni na to, da je tudi med nami, Slovenci po svetu, nastala želja po slovenski osamosvojitvi in po tem, da bi bili odgovorni pri nastanku države – v dejanjih, a tudi v mislih in molitvi. Nismo se prepustili težkim razmeram, doživetim v zadnjem stoletju. Krepilo nas je domoljubje, zato smo naprej gojili slovenski jezik v okviru krščanskih vrednot. Skratka, ostali smo združeni in čutili slovenski narod v naših srcih.« Nato je opisala slovenske vrednote: slovenski jezik, slovenko kulturo, sodelovanje pri kulturnem življenju, načrtovanju svoje bodočnosti, vse, »kar je pravica in to naj bi čutili tudi kot klic vesti. V današnjem času, ko slišimo o različnih dogajanjih na Slovenskem, takih, ki nas takoj popeljejo v spomin na hude čase polpretekle zgodovine 20. stoletja, prosimo Boga, naj razlije svojo milost na Slovenijo, naj jo ohranja svobodno, varno in v miru. Nam Slovincem po svetu, pa naj pomaga,

da bomo v medsebojnem spoštovanju sodelovali v slovenski skupnosti in na ta način dajali svoj prispevek slovenskemu narodu.«

Za zaključek je še prebrala poezijo Toneta Kuntnerja, ki v zadnjem verzu pravi: **»Pozdravljena Slovenija, v nikoli strtem upu! Pozdravljena, pozdravljena včeraj, danes, jutri!«** Sledila je sinteza v španščini, prebrala jo je Valeria Bajda.

Vsem se ovlaži pogled, poostri se poslušanje, ko pridejo do besede naši najmlajši otroci, od tretjega leta starosti. Vsi ponosni v belih srajčkah, rdeč nagelj je naznanjal velik njihov praznik. Vsa dvorana se je razveselila, starši malčkov, ki so večinoma obeh narodnosti, so se pripravljali za posnetke pomembnega doživetja. Veseli smo, da vsako leto, prav na rojstni dan Slovenije, praznovanje iskreno navduši številno skupnost. Starši veseli sodelujejo, ker sodoživljajo čut pripadnosti Sloveniji, drugi domovini, in to na tako prisrčen način. Otroci so deklamirali pesem Mirka Kunčiča Slovenska zastava, v slovenščini in španščini.

Sledil je prizorček: »Babica, povej, odkod v Argentino si prišla? Pravijo ti extranjerja, torej nisi tu doma?«

»Iz Slovenije, otrok, z onkraj morja sem prišla, daleč bela je Ljubljana, kjer bila sem res doma« Nato babica razlaga svoje sanje, »sedež svoje domovine, ljubi kraj moje mladosti, ki mi polni vse spomine.« Vnuček ne sprejme babičnih razlogov: »Le zakaj zapustila si deželo, ki jo ljubiš še sedaj?« Nakar babica odgovori: **»Več kot domovina ljuba vredna je prostost duhá. Da bi živel v tej prostosti tudi ti, sem sem prišla. Vendar ne smeš pozabiti, da po babici ti, rojen že pod Južnim križem, popek naše si krvi. Ko boš ljubil Argentino, ljubi tudi naš zaklad, našo zemljico slovensko, če imaš me, vnuček, rad!«** (Babica povej - Frančiška Reja, Argentinski živzav). Na veliko karto Slovenije so otroci pripenjali slike narodnih noš, slovenske šopke in različne pokrajinske slike. Male otročičke Mariana Ruiz Díaz in Pavli Nemanič zelo uspešno učita petje. Zapeli so Mati domovina: »Vrtec, polje in doline, to je moja domovina. Mamica in očka, brat sestra, ki imam jo rad.«

Za konec smo vsi navzoči navdušeno zapeli Oče, mati, bratje in sestre. Otroci so pa pozdravljali z zastavicami.

Vsak pomemben praznik se konča pri pognjeni mizi. Pevski zbor je pripravil kosilo – »pollo al disco«. Pristrčna zahvala vsem za prelepo proslavo. Dolgo smo kramljali in tako proslavili letošnji dan državnosti.

Božidar Bajuk

SLOVENSKA VAS

Zdravnik po sili

Gledališka skupina Slovenske vasi je zadnja leta izredno aktivna in tako se je zgradila številna skupina igralcev, ki dosegajo pohvale vredno kakovost nastopanja ter se v njem počutijo sproščene.

Marko Pallotta je eden izstopajočih članov te skupine. Občudovali smo že številne njegove karakterizacije najrazličnejših vlog, sčasoma pa je postal plodovit režiser s posebno naklonjenostjo do komedij.

21. junija je skupina postavila na oder Hladnikovega doma že poznane Molierevega *Zdravnika po sili* z zanimivimi režiserskimi pristopi. Po treh stoletjih in

pol so Moliereve burke še ravno tako sporočilne kot v XVII. stoletju. Družbene razmere so se v tem času temeljito spremenile, a njegovo obravnavanje ustvarjenih oseb je še vedno popolnoma aktualno, zato je poustvarjanje njegovih vlog hvaležen posel za dobrega igralca. Brez togega moraliziranja v burkasti obliki secira njihove vrline in napake, pa naj bodo oblečeni kot v času francoske monarhije ali popolnoma sodobno, so del aristokratske družbe ali preprostih slojev, bolj ali manj šolani, vedno so značilni predstavniki človeštva, kar je ravno dokaz Moliereve klasičnosti.

V *Zdravniku po sili* se pretepana žena Martina maščuje nad svojim možem Sganarelom, ko mu pripiše namišljene zdravniške sposobnosti. Z njimi uspešno reši od očeta Geronta prepovedano mlado ljubezen Lucine in Leandra, a si s tem skoraj nakoplje usmrteitev z obežanjem, pred katero ga končno reši naključje in zaljubljena žena.

Dani Grbec je z njemu lastno solidnostjo vodil razvijanje dogodkov v vlogi »zdravnika«. Njegovo ženo je odigrala Helena Cerar z načrtnimi, od režiserja

vodenimi pretiravanji. Marko Kocjančič je ponovno dokazal pridobljene igralske sposobnosti z vlogo Geronta. Pavlinka Grbec in Andrej Zarnik sta z lahkoto prepričala kot mlada zaljubljenca in tudi

Luciana Servin se je v svojo doviljo primerno vživela. Zapletena dogajanja so še brez težav dopolnjevali Andrej Cukjati, Boris Rot in v manjši vlogi tudi sam režiser.

Za izvršitev predstave je poleg nastopajočih potrebna kar lepa skupina drugih sodelavcev, pogosto pa so v te posle vpleteni tudi igralci. Naštetimo jih kar iz lepo oblikovanega programa: Rekviziterji: Helena Cerar, Pavla Grbec, Luciana Servin, Marčo Čeč, Dani Grbec in Marko Kocjančič. Šepetalci: Helena Cerar, Pavla Grbec, Boris Rot in Andrej Zarnik. Scenski prostor: Gizela Grbec, Friderik Cerar, Toni Cerar, Valentin Grbec in Jože Mehle. Kostumi: Helena Cerar, Veronica Cerar in Brigita Črnak. Osvetljava in zvok: Martin

Sušnik. Frizure in maskiranje: Martina Miklič in Gizela Grbec. Lektoriranje: Franci Sušnik. Oblikovanje programa: Gizela Grbec. Fotograf: Marko Čeč.

Predstavo so na istem odru še ponovili 29. junija, brez dvoma pa zasluži gostovanja tudi po drugih odrih naše skupnosti.

F. S.

BRALI SMO**Ponosni na očetnjava**

Na kaj pomislim ob stavku: Ponosen sem na svojo domovino!

Iz daljne dežele

Pred dobrim tednom sem se udeležil 21. Tabora Slovencev po svetu, ki ga je v Zavodu sv. Stanislava organiziralo izseljensko društvo Slovenija v svetu. Ker sem se pred leti že udeležil podobnega tabora v Dolenjskih Toplicah, mi ozračje srečanja ni bilo neznano.

Kot številnih drugih ljudi se je, poleg drugih nastopov, tudi mene posebej dotaknil kulturni nastop mladih Slovencev iz Buenos Airesa in Bariloč, povezanih v skupino RAST XLIII. V dinamično zastavljenem nastopu so prepletali besedo in pesem, slovenske in argentinske ritme, preteklost in sedanost, slovensko kulturno klasiko in sodobno ustvarjalnost. Dobre pol ure, kolikor je trajal njihov nastop, je minilo, kot bi trenil. Iz zanimivega pripovedovanja, petja in igranja dijakov tretje generacije Slovencev v Argentini se je čutil notranji žar, navdušenje, s katerim so nizali svoje misli o doživljanju domovine svojih starih staršev – svoje domovine. Njihovo navdušenje se je iz trenutka v trenutek polščalo tudi navzočih, ki so pozneje pripovedovali o mravljinčenju telesa, solzah in vzhičenosti.

Ali tretji rod Slovencev, ki ne živi tu, domovino svojih starih staršev idealizira? Vidi njene lepote, sliši njene pesmi, je zasanjan v njeno kulturo, ne vidi pa krute realnosti vsakdanjega življenja v Sloveniji? Delujejo ti mladi res kot zaljubljeni, ki v navalu čustev in vzhičenosti nad (za)ljubljeno osebo ter nad dogajanjem v sebi napak in pomanjkljivosti drugega niso sposobni opaziti?

Dvomim! Ti otroci iz Argentine prihajajo od časa do časa obiskat rodno grudo svojih starih staršev zato, ker je njihovim starim staršem neki pretekli režim povzročil nepopravljivo krivico in bolečino. Dobesedno fizično jih je odtrgal od tistega, kar jim je največ pomenilo: od doma, od domačije, od domače zemlje. Ko se to ne bi zgodilo, njihovi vnuki ne bi prihajali sem na obisk, ampak bi bili tu doma.

Njihovi stari starši so bili zaznamovani z bolečino izgona, o kateri niso molčali. Vemo, v Argentini, pa tudi v zamejstvu, se je o masakru po drugi svetovni vojni ter o ekso-dusu Slovencev iz njihove domovine govorilo in pisalo. Soočali so se s številnimi drugimi travmami, ne pa s travmo molka, ki je paralizirala mnogo njihovih sorodnikov dolga desetletja po drugi svetovni vojni. V družinah so ohranili materni jezik – neverjetno, kako lepo slovenščino so govorili nastopajoči! V kakovostnih in dobro organiziranih sobotnih slovenskih šolah se je poučevala zgodovina, ki ni zaobšla te druge plati slovenske povojne zgodovine, o kateri je Kocbek prvič javno spregovoril trideset let po koncu vojne v znamenitem intervjuju z Borisom Pahorjem. V društvih so negovali kulturno dediščino svoje domovine in jo nadgrajevali z izkušnjo vsakdanjosti, ki so jo živel v tujih deželah, ki je postala njihov dom.

Ker so poznali torej temno plat slovenske zgodovine, zaradi katere so bile neposredno prizadete njihove družine in konec koncev tudi oni sami, ti mladi niso zrasli v vati idealizirane podobe Slovenije. Na svoj način so zaznamovani z bolečino in trpljenjem svojih staršev in starih staršev. Vedo, da je bila njihovim starim staršem domovina mačeha, vedo za

krutost, ki so je bili deležni. Iz pripovedovanj rodni družin so bili iz prve roke seznanjeni z lepim in bolečim, s travmo in odpuščanjem. Niso torej podobni nekim zaljubljenim, ki jim slepa pega preperečuje, da bi videli celotno sliko realnosti osebe, ki jih je prevzela.

A kljub temu ti mladi ljubijo svojo domovino. Kdo ve, mogoče jo ljubijo ravno zaradi tega ...

... v sedanost ...

Med nastopom dijakov iz Argentine sem se spraševal, zakaj je med nami, ki nam je dano živeti na tem koščku sveta, tolikokrat tako malo zanosa nad našo domovino. Človek doma komaj še sreča vzhičenost, ki prihaja iz spontanega in dobronamerne srca. Se je zlo res tako globoko zažrlo v različne strukture slovenske družbe, da smo posamezniki postali apatični, da opazimo in zaznamo samo še muko in stisko ter doživljamo nemoč ob spoznanju, da smo, skupaj z državo, ugrabljeni? Sestavljata razočaranje nad neuspelo tranzicijo na eni in zmagoslavje nad tem istim dejstvom na drugi strani res tako globok prepad, da ne prepoznavamo več (minimalnih) skupnih imenovalcev, ki naj bi bili konec koncev obojim skupni? Se res strinjamo s tem, da sta temeljna danost in resničnost, v kateri se prepoznavamo in ki determinira vsakdanje dogajanje, razklanost in polarizacija? Smo se v srcu, v duši sprijaznili s tem?

Vsak globok, nerazrešen konflikt dobesedno ustavi življenje, ga spravi v mrtve obrate. Življenju odvzame notranji naboj, iskričnost, ustvarjalnost. Ga dobesedno zamrzne in spremeni v životarjenje. V demokratičnem sistemu so volitve tiste, ki naj bi imele moč postaviti razmerja na novo na način, da bi skupnost dobila nov zagon, oživila v sebi (pozabljene) silnice vsega, kar jo povezuje, ter tako našla nove poti v smeri premagovanja težav vsakdanjosti in utiranja novih poti v smeri prihodnosti. Kot bi upanje umrlo. Kot bi se odpovedali veri v upanje.

Ko sem pred letošnjimi volitvami spremljal teater na političnem odru in se pogovarjal z mnogo ljudmi o situaciji v naši domovini, se mi je zdelo najbolj boleče spoznanje, da v narodu ni zavesti presežnosti v smislu, da je skupen preboj mogoč. Realno stanje duha ne kaže samo antagonizem med »levim« in »desnim« blokom, ampak zlasti razcepljenost in nepovezanost znotraj samega »leveg« in »desnega« bloka. Ta slednja razdrobljenost pravzaprav najbolj govori o globini razpoka, ki drobijo našo državno skupnost.

... in prihodnost ...

Volitve so za nami. Bo še naprej vse ostalo ujeto v golo imaginarnost trenutka, ki ga živimo? Kakorkoli se bodo od tod naprej krotovičila pota slovenske politike, sodstva in gospodarstva, eno je gotovo: skupnost je mogoče graditi samo na petih temeljnih skupnih vrednotah. V mislih imam naslednjih pet vrednot: resnica, pravičnost, iskrenost, dobronamernost in odpuščanje. Vse te vrednote skupaj in vse hkrati! V paketu!

Kot sem zapisal v naslovu: domovino lahko skupaj gradimo le, ko smo nanjo ponosni. Vsemu navkljub – ponosni! Iz časa osamosvojitve Slovenije imamo številni izkušnje, kaj pomeni biti ponosen na svojo domovino.

Spominjanje je pomembna pot graditve sedanosti in prihodnosti.

(Martin Lisec, Časnik.si)

ZVEZA SLOVENSkih MATEr IN ŽENA**Dobro delo za bližnjega**

Zveza slovenskih mater in žena je organizacija, ki dela za Slovence v stiski. Vsak drugi četrtek v mesecu se zbiramo v Slovenski hiši, kjer imamo redne sestanke. Imamo veliko odgovornost in zato skrbno delamo. Vsakič med okrajnimi zvezami razdelimo 30 podpor. Ni lahko dobiti dovolj denarja, da lahko pomagamo rojakom v ekonomskih težavah, imamo pa pridne in vestne pomočnike, ki nam prostovoljno dajejo, kar lahko. Iz srca smo jim hvaležne!

Članice Zveze ob pripravi paketov z nepokvarljivo hrano

Gospod dr. Jure Rode nam na vsakem sestanku pove kakšno duhovno misel. Monika Kenda prebere tajniško poročilo, Marjeta Dobovšek pa blagajniško. Predsednica Alenka Prijatelj, ki predstavlja Zvezo na sejah Medorganizacijskega sveta in na raznih prireditvah, nam pove podrobnosti. Mari Keržič skrbi za gospodinjstvo in nam vedno pripravi malico, Marija Grbec vodi arhiv, Metka Tomazin pa pripravi podpore z Marjeto Dobovšek, ki jima pomaga Simona

Truden. Na širšo sejo pridejo še Polona Makek, Ani Erjavec in Lili Kopač. Ne pozabimo na rojstne dneve!

Rade sodelujemo pri žegnanju cerkve Marije Pomagaj v Slovenski hiši in pri vsem, za kar nas gospod Jure prosi. Dvakrat na leto pripravimo pakete z nepokvarljivo hrano, vsaka škatla ima 19 stvari (sladkor, sladilo, dve marmeladi, dve škatlici jušnih kock, čaj, kava, mleko v prahu, makaroni, riž, čokolada, sladkorčki, olje, breskve v konzervi, dva flana in dve želatini). V torek, 10. junija, smo pripravile teh 40 paketov. Vsa hrana je bila dar bratov Klemenčič. Poleg odbornic so nam pomagale: Marta Škulj, Lučka Makovec, Nada Indihar, Ani Mehle in Mariči Dolinšek Conde. Vsem najlepša hvala!

Že je v teku organizacija naše obletnice, ki bo v nedeljo, 5. oktobra. Začele smo s prodajo srečk, kot je že navada. Prosimo vas, da nam pomagate in nas podprete s tem, kar morete. Veliko je bolnih, osamelih in potrebnih gmotne

pomoči.

V majski številki Ognjišča sem na veroučni strani prebrala Blagor srcu. Naj bo za zaključek:

»Blagor srcu, ki je pozorno, velikodušno in nenarejeno: vsak dan gradi božje kraljestvo.«

Torej odprimo svoja srca in roke ter delajmo za bližnje!

MČK

Pij manj - imej se fajn

Zavod 112 je v Sloveniji predstavil akcijo *Pij manj - imej se fajn*, namenjeno osveščanju javnosti o problematiki prekomernega in tvegane pitja alkohola. Direktor zavoda Damijan Nacevski je poudaril, da bodo izvajali različne aktivnosti na športnih in drugih javnih dogodkih ter preko družbenih omrežij stopili v stik z mladimi.

Kot je pojasnil Nacevski, je pomemben del akcije spodbuditi ljudi, da si, če sami ne morejo zmanjšati ali omejiti količine zaužitega alkohola, lahko poiščejo strokovno pomoč.

S pomočjo športnikov, umetnikov in drugih znanih osebnosti želijo po njegovih besedah predvsem mladim dati pozitiven zgled, da se je možno zabavati tudi brez alkohola in s tem prispevati k aktivnemu življenjskemu slogu. Dolgoročni cilj zavoda pa je sprememba kulture pitja oziroma sprememba odnosa do alkohola.

Akcijo je v imenu Olimpijskega komiteja Slovenije podprl tudi njen podpredsednik Bogdan Gabrovec. Ta je med drugim izpostavil, da imajo v komiteju ničelno toleranco

do različnih odvisnosti. Njihova prizadevanja pa so usmerjena v osveščanje športnikov že v mladih letih, da prekomerno pitje alkohola škodi zdravju.

Poleg Gabrovca so akcijo podprli tudi nekdanja varuhinja človekovih pravic Zdenka Čebašek Travnik in judoist Aljaž Sedej. Slednji je poudaril, da mora biti vsak posameznik dovolj močan, da se pri pitju alkohola »zna ustaviti«.

V Ljubljani je spet zadonel Wagner

Po nekaj desetletjih so v Ljubljani ponovno uprizorili najbolj priljubljeno Wagnerjevo opero Lohengrin.

Kot je o operi povedal dirigent Nikša Bareza, je Lohengrin ena najpopularnejših Wagnerjevih oper, saj velja za njegovo najbolj melodično operno delo. »Lohengrin je velika glasbena freska, široko postavljena, z zgodo-

vinskim, religioznim in mitološkim ozadjem.« Wagnerjeva opera Lohengrin je znana tudi po znameniti Svadbeni koračnici, ki jo lahko slišimo na porokah.

V okviru 62. Festivala Ljubljana sta simfonični orkester in zbor HNK iz Zagreba nastopila včeraj v Cankarjevem domu, kjer so si jo ogledali predvsem

glasbeni sladokusci, kot so dirigent Lovrenc Arnič, Aljoša Matanovič, predsednik Društva Richarda Wagnerja, nekdanji ravnatelj SNG Opera Kristijan Ukmar, pianistka Margareta Weiss in muzikolog Jernej Weiss. V nazlovnih vlogah so nastopili Hugo Mallet, Adela Golac Rilović, Dubravka Šeparović Mušović in Joachim Goltz.

NOVICE IZ SLOVENIJE

BREZPOSELNOST V MAJU

Statistični urad je sporočil, da se je stopnja registrirane brezposelnosti v Sloveniji maja v primerjavi z aprilom znižala za 0,4 odstotne točke na 13 odstotkov, kar je že tretji zaporedni padec na mesečni ravni. Na letni ravni se ni spremenila. Maja je bila najvišja v zasavski statistični regiji, najnižja pa v gorenjski regiji.

KONEC DOLGE STAVKE RUDARJEV

Rudarji rudnika Velenje, ki so 30. junija začeli spontano stavko, so jo 18. julija preklicali. Po podpisu aneksa k tripartitni pogodbi so namreč čakali na plače, ki se v skladu s kolektivno pogodbo izplačajo do 18. v mesecu za pretekli mesec, kot dogovorjeno, pa so dobili še del regresa, nagrado ob dnevu rudarjev in jubilejno nagrado. Drugi del regresa bo izplačan do 18. avgusta.

PIPISTREL ZAČEL ZIDATI NOVO HALO

Po sklenitvi pogodb izvajalci, ki jih je podjetje Pipistrel podpisalo konec aprila, se je gradnja nove proizvodne hale na letališču v italijanski Gorici po številnih zapletih končno začela, je za STA potrdil direktor Pipistrela Ivo Boscarol.

POGLOBLJENI PRISTANIŠKI TERMINAL

Potem ko so prejšnji teden začeli s pripravljalnimi deli, je v koprskem pristanišču z delom začel še drugi, večji bager nizozemskega izvajalca Van Oord, ki bo morsko dno ob kontejnerskem terminalu poglobil na 14 metrov. Dela bodo predvidoma zaključili konec avgusta.

NI BILO SLOVENCEV

Na ministrstvu za zunanje zadeve so povedali, da nimajo podatkov, da bi bili na malezijskem letalu, ki je strmoglavilo na vzhodu Ukrajine, slovenski državljani. Letalo je bilo na poti iz nizozemskega Amsterdama v malezijsko prestolnico Kuala Lumpur.

V Adrii Airways pa so povedali, da njihova letala ne letijo čez območje, na katerem je prišlo do nesreče.

PO SVETU

PRELIVANJE KRVI SE NADALJUJE

Varnostni svet Združenih narodov je ob najbolj krvavem dnevu izraelske ofenzive na območju Gaze, ko je bilo ubitih najmanj 120 Palestincev, davi izrazil zaskrbljenost nad naraščajočim številom smrtnih žrtev. Število ubitih Palestincev je medtem preseglo 500, predstavniki držav pa so še enkrat pozvali k premirju. Varnostni svet Združenih Narodov je pozval k spoštovanju sporazumu o prekinitvi ognja, ki sta ga novembra 2012 sklenila Izrael in skrajno palestinsko gibanje Hamas. Ob tem so članice opozorile tudi na spoštovanje mednarodnega humanitarnega prava in zaščito civilistov. Kljub temu politični analitik Primož Šterbenc meni, da je mednarodna skupnost naredila premalo. Ameriški predsednik Barack Obama je v telefonskem pogovoru z izraelskim premierom Benjaminom Netanjahujem izrazil zaskrbljenost glede velikega števila žrtev na obeh straneh, potrdil pravico Izraela do samoobrambe, hkrati pa pozval k takojšnjemu prenehanju ognja v Gazi. Generalni sekretar Združenih narodov Ban Ki Moon pa je Izrael pozval k maksimalni zadržanosti. V mirovnih prizadevanjih sodeluje tudi ameriški državni sekretar John Kerry, ki išče rešitev na pogovorih v Kairu.

MEDNARODNA PREISKAVA TRAGEDIJE

Štiri dni po strmoglavljenju malezijskega letala na vzhodu Ukrajine še vedno ni povsem jasno, kaj je bil vzrok tragedije, v kateri je umrlo 298 ljudi. Medtem vse bolj razburjajo informacije v zvezi z dogajanjem na območju pod nadzorom proruskih upornikov, ki ovirajo delo preiskovalcev. Mednarodna skupnost pa vse bolj krepi pritisk na Moskvo. Preiskovalci naj bi zdaj sicer prišli do trupel, ki so jih separatisti prepeljali na železniško postajo Torez v bližini Donecka, nizozemski strokovnjaki za sodno medicino pa naj bi že začeli s pregledovanjem. Preiskovalce sicer skrbi, da so uporniki odstranili ali uničili dokaze o tragediji. V Avstraliji pa so razglasili dvotendensko žalovanje.

SPREMEMBE PRI EVROPSKI KOMISIJI

Joseja Manuela Barrosa je na čelu Evropske komisije zamenjal Jean Claude Juncker. Na mesto predsednika izvršilnega in najpomembnejšega organa Evropske unije ga je v preteklem tednu s prepričljivo večino potrdil Evropski parlament. Za Junckerja je med drugim glasovalo osem slovenskih predstavnikov v edini neposredno izvoljeni ustanovi povezave. To je bilo v veliki meri pričakovano, saj so bila takšna tudi stališča njihovih političnih skupin. Vsi so tudi pohvalili prednostne naloge, ki jih je predstavil. Junckerja je za prvega moža Evropske komisije

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI

Ramos Mejía. Redni prosvetni večeri v Slomškovem domu postajajo že lepa tradicija. Četrti večer v tej sezoni je potekal v soboto, 11. julija. Na sporedu je bilo predavanje g. Rudolfa Smersuja o velikih, a malo poznanih Slovencih. Predavatelj je v uvodu omenjal dve skrajnostni stališči: Ena je pretiravanje kulturnosti našega naroda, na drugi strani pa podcenjevanje in zanikanje resnične veličine malega naroda in njegovih kulturnih delavcev. Potrebna je objektivnost in poznavanje dejstev. Predavatelj je nato na podlagi statistik nakazal nekaj ugotovitev, nato pa v zgoščeni obliki prikazal izredno dolgo vrsto slovenskih učencakov, izumiteljev, znanstvenikov, ki so se uveljavili v svetu.

Dobrodelni večer v Castelarju. Na predvečer državnega praznika, t. j. 8. julija, je Liga de Madres fare sv. Mihaela v Castelarju priredila družabni večer, katerega namen je bil zbrati sredstva za zidavo učilnic farne šole. Na tej prireditvi so poleg argentinske folklorne skupine nastopili tudi slovenski otroci. Pod izkušenim vodstvom ge. Marije Geržiničeve in ob spremljavi s kitaro ge. Marjane Batagelj so se otroci: Maruška in Gregor Batagelj, Jelica in Pavel Fajdiga, Marika in Teodorca Geržinič, Marija in Jožica Kopač ter Zofija in Marijan Pograjc predstavili s šopkom slovenskih pesmi. Za boljše razumevanje programa so otroci sami, po besedilu g. prof. Geržiniča, s par besedami razložili vsebino vsake pesmi.

Če skrbno naštudiranemu programu dodamo še pester narodne noše, v katerih so otroci nastopili, potem se ni čuditi, da so izzvali med poslušalstvom pravi val neprikritega občudovanja in navdušenja.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini Dušana Slabeta in njegove žene ge. Marije, roj. Sedej, se je rodil sin, ki je pri krstu v župnijski cerkvi v kraju Villa Adelina dobil ime Janez Alojzij. Otroka je krstil g. župnik Gregor Mali, za botra sta pa bila šolski nadzornik g. Albin Petelin in ga. Alojzija Sedej. Družino Antona Pavliča in njegove žene ge. Darinke, roj. Dacar, pa je razveselila hčerka. Srečnima družinama naše čestitke.

(*Svobodna Slovenija*, 16. julija 1964 – št. 29)

predlagala Evropska ljudska stranka, zato je bilo jasno, da ga bodo podprli evropski poslanci iz Slovenije, ki delujejo v tej politični skupini.

REFORME V SRBIJI

Srbski parlament je potrdil prvi sveženj reform za zmanjšanje javne porabe, s katerimi bodo liberalizirali trg dela in dvignili upokojitveno starost za ženske. Vlada premierja Aleksandra Vučića bo po napovedi zdaj hitro v parlament spravila še zakonodajo o stečajih in privatizaciji, kar bo podlaga za prestrukturiranje številnih zadolženih državnih podjetij.

KONFERENCA O AIDSU

V avstralskem Melbournu je potekala petdnevna svetovna konferenca o aidsu. Udeleženci na srečanju so govorili o novih odkritjih na področju bolezni, s katero danes živi okoli 35 milijonov ljudi, ter boju proti diskriminaciji. Dogodek je zasenčilo strmoglavljenje malezijskega letala, s katerim je potovalo nekaj vidnih udeležencev konference.

BERLUSCONI OPROŠČEN

Nekdanji italijanski premier Silvio Berlusconi je oproščen obtožb o plačilu spolnih uslug mladoletni maroški plesalki, znani pod vzdevkom Ruby, in zlorabi položaja, ko naj bi posredoval pri njeni izpustitvi iz policijskega pridržanja. Milansko sodišče je namreč nepričakovano razveljavilo razsodbo iz lanskega leta, ko je bil nekdanji premier obsojen na sedem let zapora.

RESUMEN DE ESTA EDICION

HACIA EL NUEVO GOBIERNO

La Comisión Electoral de Eslovenia confirmó los resultados de la última elección. Los votos llegados desde el extranjero no cambiaron la conformación del nuevo parlamento. Por eso el triunfador Miro Cerar, el más probable nuevo primer ministro, ya llamó a las consultas a los demás partidos, para ir formando una amplia coalición de gobierno. De las consultas sólo excluyó al Partido Demócrata Esloveno del ex premier Janez Janša. (Pág. 1)

AMOR A LA TIERRA ESLOVENA

Los eslovenos de Mendoza celebraron los 23 años de la independencia. Lo hicieron el domingo 29 de junio pasado, tras la Asamblea general del centro. En idioma esloveno se resumió lo acontecido en 1991 en territorio esloveno y se destacó la importancia de los eslovenos por el mundo en la idea de la independencia no sólo con hechos, sino también en oraciones y plegarias. Luego se leyó una síntesis en castellano. Los niños que asisten al curso de idioma esloveno Sv. Ciril in Metod prepararon, junto a sus maestras, las escenas que representaron. Finalmente, el almuerzo reunió a todos en una amena conversación. (Pág. 3)

TEATRO EN LANÚS

El grupo teatral de Slovenska vas está muy activo en los últimos años, lo que permite un gran número de artistas que logran calidad en la actuación y se sienten a gusto. Marko Pallotta es uno de los miembros destacados y hace un tiempo que se convirtió en un prolífico director, con un cariño especial por las comedias. El 21 de junio pasado, el grupo de teatro debutó sobre el escenario de Hladnikov dom con la obra de Molière *El médico a palos*, que repitió una semana después y que sin duda, merece ser representada sobre otros escenarios de la colectividad. (Pág. 3)

COLABORAR CON EL OTRO

La Liga de madres de familia, es una organización que trabaja atendiendo las necesidades de los eslovenos. Cada segundo jueves se reúnen en el centro esloveno capitalino para sus reuniones periódicas. La ayuda económica que obtienen la reparten entre las treinta personas/familias que precisan del apoyo de la organización. En este momento, se están preparando para el aniversario que celebrarán el 5/10 próximo. Ya comenzaron con la venta de billetes de lotería. (Pág. 4)

ORGULLOSOS DE LA PATRIA

En el portal de noticias esloveno Casnik.si se publicó un artículo en el cual se desarrolla la frase: Me siento orgulloso de mi país. El autor inicia su relato comentando su asistencia al Tabor para los eslovenos por el mundo (organizado por Slovenia v svetu) que incluyó espectáculos culturales. Entre ellos destaca al de los jóvenes eslovenos de Buenos Aires (RAST 43) en el que se entrelazan palabras y canciones, ritmos de Eslovenia y Argentina, narrando sus ideas sobre la patria de sus abuelos – su patria. El entusiasmo se transmitió hacia el público, que confesó su emoción. ¿La tercera generación de eslovenos, que no viven en Eslovenia, idealiza la tierra natal de sus antepasados? El autor duda sobre esta pregunta y afirma que sus abuelos fueron marcados con la expulsión, que no callaron y que en las familias mantuvieron la lengua materna. Por ello, estos jóvenes no crecieron con la imagen idealizada, conocen el lado oscuro de la historia, sostiene. ¿Por qué hay tan poco entusiasmo por nuestra patria, si vivimos en ella? Antes de las elecciones, hablando con varias personas le resultó doloroso reconocer que en la nación no está la idea de que un avance en conjunto es posible. Pasaron las elecciones. ¿Continuaremos atrapados? Sólo una cosa es segura: sólo sobre cinco valores comunes es posible construir la comunidad-nación. Estos son: verdad, justicia, sinceridad, buena voluntad y perdón. El autor concluye su artículo afirmando, que la patria la podemos construir juntos, solamente cuando nos sentimos orgullosos de ser parte. (Pág. 4)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Franci Znidar** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinctis.com.ar** in **esloveniau@gmail.com**. **Za Društvo ZS:** Franci Znidar / Urednik: Tone Mizerit

Sodelovali so še: Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Božidar Bajuk, Franci Sušnik, Marko Čeč in Monika Češarek Kenda.

Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ 820.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ 1120.-; beli papir \$ 1270.-; Bariloche; \$ 950.-; obmejne države Argentine, 260.- US dol.; ostale države Amerike, 290.- US dol.; ostale države po svetu, 320.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto, 210.- US dol. za vse države. Dolg za letnike v zaostanku se plača po ceni naročnine tekočega leta. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

MALI OGLASI

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618
Dis. 2089

de Lucía Bogataj

Monseñor Marcón 3317 B, San Justo
Tel. 4441-1264/1265**GREGOR BATAGELJ, turistični vodnik v Sloveniji.** Slovenski/španski jezik. Mob.: +386-(0)31-567-098. E-naslov: mgbatagelj@gmail.com

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474.

ADVOKATI

Dobovšek - odvetniki

Somellera 5507 - C1439AAO - Capital Federal - Tel/Fax 54-11-4602-7386 E-mail: estudio@estudiobovsek.com.ar

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik. Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 / 15-4088-5844 - mariana.poznic@gmail.com**Dra. Ana C. Ferreras de Kocar** - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y jueves de 16 a 19 hs. Avellaneda 174 1º Piso / (1704) Ramos Mejía, Buenos Aires. Tel.: 4469-2318 Cel: 15-6447-9683 e-mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

GASTRONOMIJA

Apetit od torška do vključno sobote od 19. ure naprej. Praznovanja, obletnice, srečanja. Cene ugodne, pristna domača hrana in kvalitetna postrežba. Rezervacije: 4658 4158. Avellaneda 450, Ramos Mejía, Buenos Aires.**Planika catering - Ani Rode** Slovensko in mednarodno pecivo po naročilu - Tel.: 4655-4422 ali 15-4073-3495**VERA WINES - VINOTEKA** Prodaja domačih in uvoženih vin in penin. Poroke, praznovanja, podjetniška darila. Tel.: 4342-4112; Cel.: 15-3941-0078 - info@verawines.com.ar - Av. de Mayo 769, CABA. Od ponedeljka do petka od 11.30 do 19.30 ure, v sobotah pa od 10-18.ure.**POSREDOVANJA PATAGONIA Storitve** María Cristina Breznikar Rant s.p. Vaš kontakt v Sloveniji. Osebna potovanja. Vzpostavimo stik med sorodniki. Pokojninski postopki, najemnine in več drugih storitev. E-mail: patagonia.storitve@yahoo.com

Najboljše letalske družbe so ...

Potniki so za najboljšo letalsko družbo letos izglasovali Cathay Pacific Airways s sedežem v Hongkongu, slovenska Adria pa se je uvrstila na sedmo mesto med prevozniki v vzhodni Evropi.

Nagrado za najboljšega letalskega prevoznika na svetu so ta teden podelili na letalskem sejmu v Farnboroughu. Cathay Pacific Airways je s prvega mesta izrinil družbo Emirates iz Združenih arabskih emiratov, ki je letos četrta. Na drugo mesto se je uvrstil Qatar Airways, na tretje pa Singapore Airlines.

Na peto mesto se je uvrstil Turkish Airlines, sledijo japonski All Nippon Airways, Garuda Indonesia iz Indonezije, južnokorejska Asiana Airlines, še en prevoznik iz Združenih arabskih emiratov Etihad Airways, deseterico najboljših pa je sklenila nemška Lufthansa.

Sestavili so tudi regionalne lestvice najboljših letalskih prevoznikov. Najboljši evropski letalski prevoznik je Turkish Airlines, najprepričljivejši mednarodni letalski prevoznik v Severni Ameriki je Air Canada.

V Afriki se je najbolj izkazal South African Airways, v Aziji Cathay Pacific Airways, v Južni Ameriki LAN Airlines, v Srednji Ameriki Avianca, v Avstraliji Qantas. Evropo so sicer razdelili še na podkategorije - v severni Evropi je zmagal Finnair, v južni Turkish Airlines, v zahodni Lufthansa, v vzhodni Evropi pa Aeroflot Russian Airlines. Na vzhodnoevropski lestvici se je znašla tudi Slovenija, saj se je Adria Airways uvrstila na sedmo mesto.

OBVESTILA

NEDELJA, 27. julija:
Srečanje molivk in molivcev Živega rožnega venca.**SOBOTA, 9. avgusta:**
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB ob 15. uri v Slovenski hiši.**SOBOTA, 16. avgusta:**
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB ob 15. uri v Slovenski hiši.**NEDELJA 17. avgusta:**
Romanje v Lourdes.**ČETRTEK, 21. avgusta:**
ZSMŽ San Martín vabi na mesečni sestanek v domu ob 16. uri. Govorila bo prof. Lučka Makek »Norveška vs. Egipt«. Vsi lepo vabljeni!**SOBOTA, 30. avgusta:**
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB ob 15. uri v Slovenski hiši.Uradne ure za stranke
v Slovenski hiši
(atención al público)

V pisarnah v Slovenski hiši (Zedinjena Slovenija, Dušnopastirska pisarna, Svobodna Slovenija) smo na razpolago rojakom:

ponedeljek, sredo in petek, od 12. do 18. ure.
Hvala za razumevanje!

OSEBNE NOVICE

Krsta

19. julija je prejel zakrament sv. krsta v župnijski cerkvi sv. Lovrenca na Bizeljskem **Santiago Špeljak**, sin Davida in Gabrijele Kristine Qualizza. Med sveto mašo ga je krstil župnik Vlado Leskovar ob asistenci Janeza Cerarja CM. Botrovala sta stric Dejan Špeljak in teta Nataša Pavla Qualizza.V soboto, 12. julija, je bil krščen v župnijski cerkvi sv. Janeza Boska v San Isidru **Leon Tomaž Indihar**, sin Gabrijele in Giselle, roj. Potočnik. Botra sta bila Pablo Holgersen (namestnik je bil Edi Radoš) in Lorena Oblak, roj. Klemenčič. Krstil je delegat Jure Rode.**Srečnima družinama iskreno čestitamo in želimo srečo!**

Novi diplomantki

3. julija 2014 je na buenosaireški Univerzi (UBA) končala študije prava **Marijana Boštjančič** in postala odvetnica.21. julija 2014 je na Katoliški Univerzi (UCA) diplomirala **Nevenka Belič** in prejela naslov Licenciada en Administración de Empresas.**Čestitamo in želimo obilo uspehov!****DARUJTE
V TISKOVNÍ SKLAD!****PORAVNAJTE
NAROČNINO!****SKA sporoča, da ima na razpolago še nekaj izvodov revije**

Meddobje 2013

z zelo pestro in zanimivo vsebino:

poezija, proza, eseji, pogovori, umetniška priloga.

Cena \$ 100,00.

SLOVENCİ IN ŠPORT

DVE MEDALJI ZA ŠUTEJEVO

Tina Šutej (foto), edina slovenska predstavica na mitingu svetovnega izziva laaf v Madridu, je zmagala v skoku s palico. Slovenska rekorderka je preskočila 4,40 metra.

Pred tem je bila na atletskem mitingu v švicarskem Luzernu tretja z isto višino. Premagala jo je Američanka Jennifer Suhr s 4,60 m.

Tina Šutej

VISOKA CENA ZA JANA OBLAKA

Reprezentančni vratar Jan Oblak je tudi uradno novi član madridskega kluba Atlético de Madrid. Španski nogometni prvak in finalist lige prvakov ter libonska Benfica sta se po dolgotrajnih pogajanjih le dogovorila za prestop 21-letnika. Za Oblaka, ki je podpisal šestletno pogodbo, so rdeče-beli odšteli 16 milijonov evrov odškodnine. To je najvišja vsota v zgodovini prestopov slovenskih nogometašev.

POGREŠAJO DVA
SLOVENSKA ALPINISTA

Od torška, 15. julija, sta na Kitajskem pogrešana člana mednarodne alpinistične odprave Shaksgam 2014, Aleš Holc in Peter Mežnar iz alpinističnega odseka Kamnik, so sporočili iz Planinske zveze Slovenije. Na Kitajskem že vse od takrat poteka iskalno-reševalna akcija.

Kot sporočajo iz PZS, sta se alpinista zadnjič javila 5. julija, ko sta se odpravila

v gore, nato pa se nista vrnila na dogovorjeno mesto. Od takrat naprej poteka reševalno-isikalna akcija pod okriljem PZS in s pomočjo ministrstva za zunanje zadeve ter slovenskega veleposlaništva v Pekingu. Na PZS upajo, da se izkušena alpinista nista vrnila v bazni tabor, ker jima je to preprečila reka, ki je zaradi močne otoplitve narasla in jima preprečila prehod. Drugi člani odprave, v njej so tudi alpinisti iz Velike Britanije, ZDA, Ukrajine in Nemčije, so območje že pregledali, a le do reke, saj prehod ni možen.

NE BO JIH V FINALU

Slovenska moška odbojcarska reprezentanca je doživela razočaranje, saj naslednje leto ne bo igrala v želeni svetovni ligi. V povratni tekmi polfinala evropske lige je namreč v Mariboru odpovedala in z 1:3 izgubila povratni dvoboj proti Grčiji. V prvem nastopu je Slovenija zmagala 3:2.

DRUGI V JADRANJU

Slovenski jadralci Tina Mrak in Veronika Macarol sta osvojili bronasto medaljo na odprtem evropskem prvenstvu v razredu 470, ki se je končalo v Atenah.

Tina Mrak je osvojila že svoje drugo odličje na EP. Leta 2012 je bila skupaj s Tejo Černe v razredu 470 druga.

DVE MEDALJI ZA KLEPAČEVO

Slovenska teniška igralka Andreja Klepač je v konkurenci dvojic osvojila turnir WTA v Bastadu na Švedskem. Osemindvajsetletna igralka je v paru s Španko Mario Tereso Torro-Flor v finalu gladko, dvakrat s po 6:1 ugnala britansko navezo Jocelyn Rae - Ann Smith. Klepačeva, ki je prejšnji konec tedna izgubila v finalu v avstrijskem Bad Gasteinu, je tako osvojila svoj drugi naslov WTA med dvojicami v karieri.

PADEC NA LESTVICI

Nemčija, ki se je na svetovnem prvenstvu v Braziliji okronala z naslovom svetovnih prvakov, je prvič po 20 letih vodilna reprezentanca na lestvici Mednarodne nogometne zveze Fife. Druga je Argentina, tretja pa Nizozemska.

Precej je izgubila Slovenija, ki je po mundialu padla kar za 12 mest in je po novem 37.

DRUGA V METU KOPJA

Martina Ratej, slovenska rekorderka, je na atletski diamantni ligi v Monaku v metu kopja zasedla drugo mesto (64,58 m) in zaostala le za Barboro Špotakovo, svetovno rekorderko in dvakratno olimpijsko zmagovalko (66,96).

»V nebesih sem doma ...«

Prijateljem in znancem sporočamo, da je 10. julija v svojem 92. letu zaspala v Gospodu

Olga Sladič, roj. Mehle

Zahvaljujemo se g. msgr. dr. Juretu Rodetu za molitve ob krsti; gospodu župniku Marije Kraljice v Slovenski vasi g. Jožetu Bokaliču za pogrebno sv. mašo in duhovno oskrbo med boleznijo; gospodu Petru Rotu za pomoč in vsem, ki so se od nje poslovili in zanjo molili.

Žalujoci:

hči **Olga** z možem **Andrejem**;
sestra **Slavka Šmalc, roj. Mehle**;
svakinja **Marija Mehle, roj. Sušnik**;
nečaki: **Marta, Jože, Janko, Lojzka, Marjetka** in **Lučka** z družinami
ter **Joško** in sestra **Magdalena**
ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Bariloche, Slovenija.